

Външният Карнавал

Като ста оми сѣтии пѣтици
 понесени въ нестуренъ дѣвъ
~~оправданъ~~ ^{минаватъ} мухо вѣкъ стѣзъ вѣкъ
 и въ дѣво перни върволицу
 летяйтъ въ своя сѣтеникъ пѣтъ,
 летяйтъ и сѣницето зовайтъ.

x

И въ мрака на пощи безкраини
 милвони люде се тѣлятъ
 и чдрятъ морната си градъ
 въ граница на велики тайни,
 покрити съ есенни мъгла
 и кръвъ оми борчески гела.

x

Заключена задъ оладни дѣвери,
 лещи безгълвна радостта
 и като стѣни по сѣтъта
 пѣзятъ приламбаци химери
 и подеръ тѣхъ оми рѣиотъ глукъ
 блуфдае человетшкии духъ.

x

А, скриетъ задъ маската смирена,
 единъ прѣстѣнитъ людо днесъ
 издига жаский интересъ
 за дѣвъ надъ цѣлата вселена
 и тѣлака въ бездни и позоръ
 жадубацитъ сѣничево взоръ.

x

Мани окървавена корона
 надъ кунъ оми черети лещи,
 тукъ съ пѣсѣра маска оми лѣси
~~прѣ~~ сѣничель вѣренъ по закона
 стѣнки вѣдига и чрѣзъ тѣхъ
 прикрива своя черенъ чрѣзъ.

x

Задъ нево фарисейнътъ пошрива
 рѣштѣ си прѣзъ стѣхъ злорадъ
 и мани своя дѣденъ братъ
 чрѣзъ маската си нечесива
 и смуче въ непасѣна стрѣвъ
 поствдната му кѣнка кръвъ.

x

(сѣзѣво)

